

“Letnią nocą, w parku otaczającym zamek w Goli, spostrzegają niekiedy ludzie trzy białe postacie. Zjawy mkną wśród starych drzew i zawodzą tęskną, pełną lamentu melodię. To dusze trzech panien z Goli...”

(fragment legendy o Trzech pannach z Goli, ze strony internetowej zamku W Goli)

1. Opis koncepcji wnętr

W naszym projekcie staraliśmy się stworzyć **unikalny charakter** hotelu, który wyróżniałby go spośród innych mu podobnych obiektów w Polsce i na świecie. Chcieliśmy wydobyć nie tylko architektoniczną formę i detale tego renesansowego budynku, ale również znaleźć ten motyw, który sprawi, że będzie on **niepowtarzalny**.

Tożsamość hotelu została więc zbudowana w oparciu o lokalną legendę o **trzech pannach**, które chroniąc się w piwnicach zamku przed wojskiem nieprzyjaciela, już z nich nie wychodzą.

Postanowiliśmy uczynić panny symbolem tego hotelu.

Trzy półprzezroczyste, akrylowe **rzeźby** kobiece wysokości dwóch kondygnacji zostały rozmieszczone w strefach ogólnie dostępnych dla gości hotelowych. Figury te wbijają się w stropy, przechodzą przez ściany tak, że w danym pomieszczeniu widać tylko fragment każdej panny, niczym duchy przenikające przez zamek.

I tak **Pierwsza Panna** wita nas w recepcji, gdzie widzimy ją od pasa w dół, a jej szaty rozplywają się po suficie (któż z gości hotelowych nie zwróci na nią uwagi, może zapyta i pozna legendę tego miejsca). Gdy wejdziemy klatką schodową na pierwsze piętro zobaczymy jej kontynuację przy hallu windowym. Popiersie **Drugiej Panny** znajdziemy w barze, stojące pośród stolików i krzeseł.

Przenika ona przez strop i przechodzi do znajdującego się piętro niżej spa. **Trzecia Panna** przechodzi z jednej z pomniejszych sal restauracyjnych do sali głównej, jej szaty rozplywają się po ścianie, wbija się w sufit wychodząc przy pokojach hotelowych na pierwszym piętrze.

Ożywiona w ten sposób **legenda** staje się pięknym symbolem tego miejsca, przygotowanym do stworzenia marki biznesowej: **Trzy Panny z Goli** mogą stworzyć podstawę przyszłego marketingu (logotypy, reklamy, strona internetowa, nadruki, emblematy na bieliznie hotelowej, itp.)

Staraliśmy się jednocześnie wyeksponować zachowane elementy architektoniczne i jednocześnie odtworzyć „renesansowego ducha” wnętr, ale posługując się współczesnymi środkami wyrazu. We wnętrzach dominuje więc prostota, naturalne materiały jak kamień, drewno, tynk, tkaniny; ukazujące piękno czystej formy wnętrza renesansowego zamku. Trzy akrylowe zgeometryzowane rzeźby kobiece w trzech różnych kolorach tworzą główne punkty skupiające uwagę. Współczesne designerskie detale wnętrza i mebli ocieplają wnętrza i nadają im ekskluzywny charakter.

2. Połączenie starej i nowej substancji, wyeksponowanie charakterystycznych elementów architektonicznych

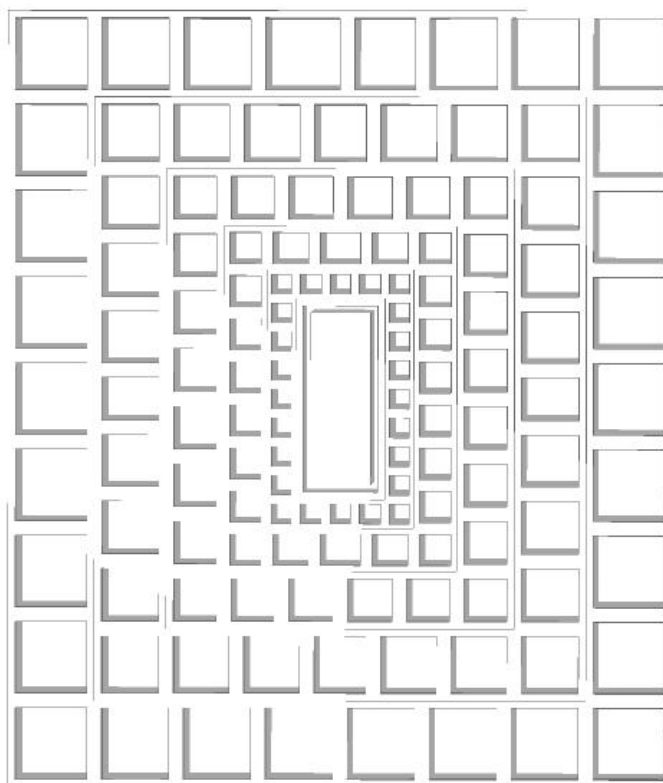
W poszukiwaniu sposobu na połączenie starej i nowej substancji postawiliśmy na ekskluzywną prostotę, funkcjonalność i elegancję tworzonych wnętr.

Jednocześnie czerpaliśmy z dziedzictwa renesansowego charakteru wnętr, materiałów i detali szukając dla nich współczesnych form i zastosowań, prowadząc w ten sposób swoisty dialog z tą epoką:

- charakterystyczne dla renesansu zastosowanie rzeźb w wystroju wnętr – wprowadzenie

trzech dominujących wnętrza kubistycznych rzeźb wykonanych we współczesnej formie i materiale jako główny motyw kompozycyjny

- wykorzystanie charakterystycznych dla renesansu materiałów wykończenia wnętrza: różnobarwne kamienie (np. marmury), kamień strzegomski, lokalnie pozyskiwane drewno
- renesansowe gobeliny, arrasy – zastosowanie dużych ciężkich zasłon rozciągających się na całe ściany (jak w pokoju hotelowym, czy recepcji), tak jak renesansowe arrasy 'ocieplające' wnętrza;
- istniejąca renesansowa kolumna w recepcji została otoczona z dwóch stron półprzezroczystymi kurtynami, które tworzą tło ekspozycji
- ściany w renesansie były tynkowane, często z dekoracją malarską (tzw. sgraffito figuralne i geometryczne) – zastosowanie białych naturalnych tynków dla pomieszczeń parteru, kolorowe tynki ze współczesnym nadrukiem geometrycznym w pokojach hotelowych
- wyeksponowanie naturalnego materiału wykończenia wnętrza spa (niczym kamienne piwnice zamkowe)
- stropy – odtworzenie renesansowego sklepienia w hallu, istniejące sklepienia kolebkowe sali głównej i mniejszej sali restauracyjnej; w pozostałych salach i w pokojach hotelowych wprowadzenie sufitów kasetonowych o współczesnych formach:

odwrócony rzut sufitu pokoju hotleowego

- główne schody prowadzące z hallu na pierwsze piętro zostały formalnie potraktowane jak schody w renesansowym zamku np. w Pszczynie; wykończenie i detal szklanej balustrady

- nadają im współczesny charakter
- wprowadzenie kominków do wnętrz restauracji (współczesna minimalistyczna forma), niegdyś służyły do ogrzewania wnętrz, dziś w celach głównie estetycznych
  - renesansowe rozróżnienie wnętrz na: izby (np. stołowa, hrabiowska, krajowa), pokoje (np. hrabiny, hrabiego, zielony, czerwony, drewniany, mały) itp., nazewnictwo pokoi od funkcji, lokatora, kolorystyki, wielkości albo materiału wykończenia, znalazło odzwierciedlenie we wprowadzeniu osobnych kolorów dla poszczególnych pokoi hotelowych, odróżniając je w ten sposób między sobą (różna kolorystyka ścian, foteli; pozostałe detale wystroju w neutralnym białym kolorze) i tak więc pokój zielony, niebieski, brązowy, żółty itp. Ten prosty zabieg sprawia, iż każdy pokój będzie miał inny charakter w zależności od gamy kolorystycznej, zachęcając gości do powrotów i zarezerwowania za każdym razem innego pokoju hotelowego.
  - organizacja funkcjonalna pokoju hotelowego - w polskich pałacach renesansowych oczywiście nie było łazienek, tylko miednice cynowe, niecki na drewnianych stołach; chcieliśmy odwołać się do tego charakteru wnętrz jednocześnie mając na uwadze dzisiejsze potrzeby i wymagania gości hotelowych, dlatego wprowadzony został układ pokoju z prysznicem, toaletą i szafą ubraniową ukrytymi za szklaną ścianą w głębi pokoju; misowaty zlew na blacie (niczym niegdyś stojąca na stole cynowa misa) stał się częścią pokoju; gdy zajdzie potrzeba istnieje możliwość wydzielenia przestrzeni przy zlewie półprzezroczystą zasłoną. Zabieg ten ma na celu również optyczne powiększenie pokoju.
  - podłogi niegdyś wykładane były skórami dzikich zwierząt, obecnie zastąpiliśmy to miękkimi dywanami przy łóżkach w pokojach hotelowych oraz intrygującymi formalnie dywanami w barze; funkcja taka sama - inna forma i materiał.

3. Opis wnętrz

Hall

Założeniem projektowym hallu wejściowego jest wydobycie piękna odtworzonego sklepienia. Całe wnętrze potraktowane jest w neutralnych bielach – ściany i sklepienie tynkowane na biało, posadzka wykładana szlifowanym na wysoki połysk białym kamieniem (marmur), tak, że odbija zawieszone nad nią zabytkowe sklepienie, pogłębiając przestrzeń i tworząc iluzję stapania po sklepieniu.

Głównym elementem kompozycji, dodatkowo podnoszącym wzrok przybysza do góry jest dużych rozmiarów żyrandol, którego kryształowe elementy rozszczepiają światło rzucając kolorowe bliki na sufit i posadzkę.

Wyobraźmy sobie tylko ten kontrast jaki odczuwa każdy przybywający do hotelu gość, kontrast pomiędzy bogactwem krajobrazu otaczającego parku, który prowadzi nas do wejścia, ciężkich drewnianych drzwi wejścia głównego otoczonego odtworzonym renesansowym portalem, a lekkością, prostotą, jasnością i przestronnością hallu.

Po prawej stronie od wejścia - bezramowe szklane drzwi, a także przeszkłone otwory dają wgląd w recepcję, na wprost szerokie bramowe przejście oddzielone od zewnątrz również szklanymi drzwiami prowadzi do dziedzińcowego ogrodu. Po lewej stronie przejścia wylewają się schody prowadzące na pierwsze piętro, wykończone w białym szlifowanym kamieniu (marmur), ze szklaną balustradą i bielonym drewnianym pochwytem. Na lewej ścianie - wejście przez szklane drzwi do baru.

Hall – zastosowane materiały i elementy wyposażenia wnętrz

Posadzka: szlifowany na połysk kamień (biały marmur lub podobny o jasnej barwie, bez widocznych przebarwień i żyłek)

Ściany: tynk biały

Sufit: odtworzone zabytkowe sklepienie, tynkowane na biało

Oświetlenie: współczesny w formie masywny kryształowy żyrandol/ światło naturalne wpadające przez okno i przeszklone drzwi prowadzące na dziedziniec

Schody: obłożone płytami kamiennymi jak dla posadzki hallu, szklana balustrada z niewidocznym mocowaniem, pochwyty z jasnego, bielonego drewna lakierowanego na wysoki połysk

Drzwi/ panele szklane: bezramowe, klamki z jasnego, bielonego drewna lakierowanego na wysoki połysk

Recepcja

Z hallu wchodzimy do recepcji przez szklane drzwi. Dodatkowo przeszklenia po obu stronach drzwi zapewniają nadzór nad hallem zza lada recepcyjnej znajdującej się na wprost wejścia z hallu. Tym co jednak przykuwa naszą uwagę zaraz po wejściu jest wielka, zgeometryzowana, „sunąca” w naszą stronę kobieca figura, która niknie w suficie na wysokości pasa. Wykonana z półprzezroczystego mleczno-żółtego akrylu podporządkowuje sobie wnętrze. Jest to pierwsza z trzech Panien z Goli. Dalsza część rzeźby zobaczymy dopiero na pierwszym piętrze przy hallu windowym.

Na wprost wejścia znajduje się lada recepcyjna wyglądająca niczym duży kryształ, a wykonana z tego samego materiału co rzeźba - półprzezroczystego akrylu w mleczno-białym kolorze. Za ladą, na wprost wejścia znajduje się przywrócona do świetności zachowana renesansowa kolumna. Cała ściana, na której się ona znajduje, została zakryta półprzeziernymi zasłonami, które niczym renesansowe gobeliny tworzą jednorodne tło ekspozycji, odsłaniając jedynie kolumnę, a zasłaniając mniej istotne elementy takie jak okna i przejście na zaplecze recepcji. „Rozpływające” się po kasetonowym suficie szaty Panny z Goli tworzą obniżenia nad recepcją i sofami, wydzielając optycznie te strefy z całości wnętrza, co jest dodatkowo podkreślone grupami opraw oświetleniowych 'zwisających' z „szat” panny.

Główne oświetlenie tworzy rozłożysty żyrandol kryształowy.

Proste w formie, białe, skórzane sofy oraz stoliki zaaranżowane zostały w dwóch narożach recepcji.

Recepcja – zastosowane materiały i elementy wyposażenia wnętrz

Posadzka: szlifowany na wysoki połysk kamień (biały marmur lub podobny o jasnej barwie, bez widocznych przebarwień i żyłek)

Ściany: tynk biały, ściana na wprost wejścia od recepcji zakryta półprzeziernymi kurtynami tworzącymi tło ekspozycji dla odrestaurowanej kolumny

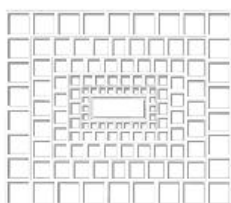
Sufit: współczesny w formie sufit kasetonowy malowany na biało

Rzeźba Panny: współczesna forma figuralna wykonana z półprzezroczystego mleczno-żółtego akrylu, widoczna od pasa w dół, szaty zaaranżowane jako obniżenia nad ladą recepcyjną i strefą siedzisk

Oświetlenie: główne - współczesny w formie masywny kryształowy żyrandol; dodatkowo mniejsze grupy lamp nad ladą recepcyjną i siedziskami/ światło naturalne

Lada recepcyjna: kryształowa forma wykonana z półprzezroczystego akrylu w mleczno-białym kolorze

Meble: białe skórzane sofy (na przykład Le Courbusier chair) i białe stoliki lakierowane na wysoki połysk

Bar

Z uwagi na układ funkcjonalny parteru hotelu i przechodni charakter części przeznaczonej na bar staraliśmy się zachować prostotę komunikacji hallu z restauracją – jednopłaszczyznowa, prosta, pokryta materiałami o wysokim połysku lada barowa z rzędem krzesełek barowych oraz zakryta szkłem tylna ściana baru umożliwi pełną ekspozycję dla serwowanych trunków, dodatkowo podświetlana od tyłu stanowi dekoracyjny element sam w sobie i w dzień i po zmierzchu. Po przeciwległej stronie przy wnękach okiennych znajdują się dwu i czteroosobowe stoliki z krzesłami dla gości baru. Głównym elementem baru, widzianym zaraz po wejściu z hallu jest pomarańczowa, akrylowa postać figuralna Panny z Goli, a raczej jej górna część (od pasa w górę) - dolna część znajduje się w spa. Sufit potraktowany z pewną dozą szaleństwa ma za zadanie zmiękczyć i wyciszyć przestrzeń oraz sprawić wrażenie większej przytulności. Pewna dowolności nieprzewidywalność podwieszanej draperii sprawi wrażenie ulotności i doda niepowtarzalności pomieszczeniu barowemu.

Mocno kontrastowe, o organiczno/geometrycznych wzorach dywany nawiązują kolorystycznie do lady i ekspozycji barowej, na której to z kolei nadrukowane są odwrócone do góry nogami sylwetki i kontury postaci i motywów geometrycznych i organicznych. Takie nagromadzenie detali i różnobarwności ma za zadanie podkreślić charakter baru, jako miejsca żywego, pełnego ruchu i nieco fantazyjnego, pełnego iluzji, która gra z okiem gościa hotelowego w każdym jego punkcie

Bar – zastosowane materiały i elementy wyposażenia wnętrza

Posadzka - szlifowany na wysoki połysk kamień (biały marmur lub podobny o jasnej barwie, bez widocznych przebarwień i żyłek), dywany o nieregularnych kształtach, z geometrycznymi i organicznymi nadrukami

Ściany – malowane na biało, za wyjątkiem ściany za ladą recepcyjną – ta jeśli warunki techniczne

pozwołą wypiąskowana i zakryta szkłem z nadrukami postaci ludzkich w nietypowych ujęciach (np. do góry nogami), podświetlona w przestrzeni pomiędzy ceglana ścianą a szkleniem

Sufit – widoczny dla gości hotelowych to organicznie pofalowana draperia powyżej której przewidziano miejsce na wszystkie niezbędne instalacje wentylacyjne; która po uruchomieniu wentylatorów będzie podlegać ciągłym falowaniom i delikatnym zmianom

Rzeźba Panny: współczesna forma figuratywna wykonana z półprzezroczystego pomarańczowego akrylu, widoczna od pasa w górę.

Oświetlenie: główne - oprawy oświetleniowe zawieszono niematerialnie na cienkich linkach w połowie wysokości pomieszczenia – wrażenie wiszących w powietrzu lampionów, dopełniające – podświetlenie od tyłu lady barowej i ściany za barem, zabudowanej taflami szkła.

Meble: lada barowa wykonana ze szkła bezpiecznego z nadrukami jak dla ściany za barem, przestrzeń ekspozycji trunków – cała ściana za barem (tylne podświetlenie tej ściany dodatkowo wyeksponuje butelki z napojami) Krzesła barowe znajdujące się wzdłuż baru jak i te przy oknach z serii Ghost chair, Philippe Starck'a.

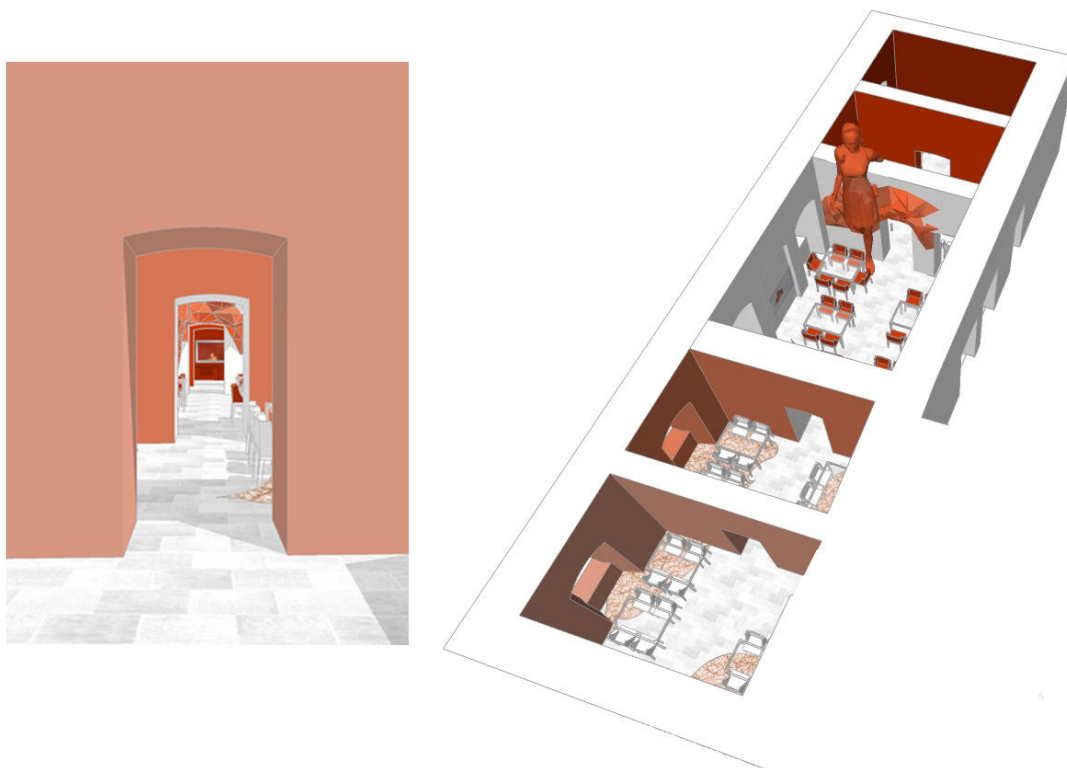
Restauracja

Z baru przechodzimy do pierwszej mniejszej sali restauracyjnej, z której następnie mamy dostęp do pozostałych sal restauracyjnych. Wszystkie sale wykończone są w podobnej gamie kolorystycznej, każda o ton ciemniejsza (od łososiowego koloru do mocnej czerwieni), tak że gdy stoimy na początku przejścia mamy wrażenie, że gradacja kolorów wciąga nas w głąb pomieszczenia.

Najmocniejszy kolor ścian posiada pomieszczenie na samym końcu amfilady. Ta oś widokowa zamknięta jest dodatkowo kominkiem. Meble w mniejszych salach są w jasnych kolorach (biel) kontrastujących z kolorem ścian (odcienie czerwieni).

Główna sala restauracyjna potraktowana została w sposób odmienny do pozostałych - pomalowana na biało powiększa optycznie swoją przestrzeń (w przeciwieństwie do bardziej przytulnych małych salek). Jej główną dominantą jest wykonana z półprzezroczystego czerwonego akrylu figura trzeciej panny, która przenika przez ścianę i sklepienie. Wchodząc do sali głównej widzimy tylko jej nogi i fragment rozwiewającej się na ścianie „szaty” oplatającej przejście do następnej sali.

Zgrane są z nią kolorystycznie siedziska, które w sali głównej są czerwonego koloru. Nowoczesny kominek i kryształowy żyrandol dopełniają całości.

Widok z pierwszej sali wejściowej restauracji, pokazujący pogłębienie się czerwieni ścian następujących po sobie mniejszych sal, z wybijającą się na biało salą główną; po prawej schemat pokazujący rozplanowanie kolorów dla poszczególnych sal.

Należy rozważyć możliwość wizualnego połączenia głównej sali restauracyjnej z dziedzińcem, który może być zaaranżowany jako przedłużenie restauracji (stoliki, zieleń ogrodowa). Zastosowanie szklanych drzwi pomiędzy salą restauracyjną a korytarzem ją obsługującym pozwoli na widoki 'na zewnątrz' przez okna i przeszklone elementy drzwi ściany zewnętrznej, wizualnie otwierając przejście do dziedzińca.

Restauracja – zastosowane materiały i elementy wyposażenia wnętrz

Posadzka: posadzka z białego kamienia (np. marmur)

Ściany: tynkowane, mniejsze sale w odcieniach czerwieni (od łososiowego koloru do mocnej, intensywnej czerwieni); sala główna kolor biały

Sufit: istniejące sklepienia tynkowane i malowane na biało, pozostałe sale - współczesny w formie sufit kasetonowy malowany na biało

Rzeźba Panny: współczesna forma figuratywna wykonana z półprzezroczystego czerwonego akrylu, widoczna od pasa w dół, szaty zaaranżowane jako ozdoba ściany

Oświetlenie: kryształowe żyrandole; dodatkowo w mniejszych salach lampy ścienne / oświetlenie naturalne

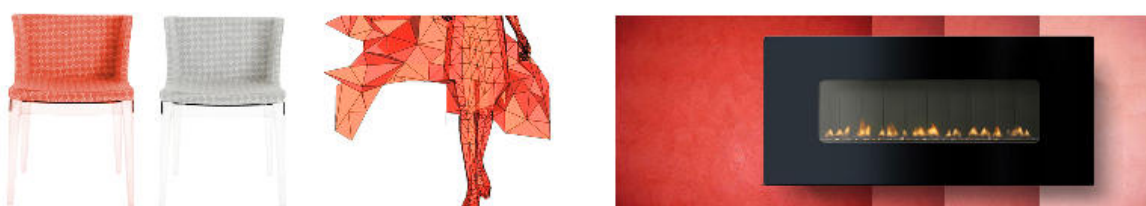

Meble: siedziska – akrylowo-materiałowe krzesła mademoiselle chair phillipa starck'a z delikatnym nadrukiem geometrycznym w kolorach czerwonym dla sali głównej i biało-szarawym dla pozostałych sal; stoły prostokątne, wielkością dobrane do ilości krzeseł, malowane na biało na wysoki połysk

Kominki: nowoczesne szklane kominki gazowe (w sali głównej oraz w ostatniej z małych sałek), niewymagające przewodów spalinowych

Okna/ Firany: białe półprzezroczyste firany we wnękach okiennych

Dywany: o nieregularnych kształtach i organicznym nadruku w strefach stołów w mniejszych salach

SPA

Spa zostało funkcjonalnie zbudowane na bazie szklanego korytarza wytyczonego pośrodku pomieszczeń i przechodzącego przez istniejące otwory w ścianach. Po jego obu stronach wydzielono gabinety zabiegowe, zgodnie z podanym w regulaminie konkursu programem. Aby zapewnić odpowiedni poziom prywatności, wprowadzono drugą warstwę odgradzającą gabinety od korytarza w postaci białych kurtyn, które będą zasuwane na czas trwania zabiegu. Poza tym czasem kurtyny będą odsłonięte, przez co całość spa będzie miała bardziej przestronny i otwarty charakter. W spa postawiono na prostotę i naturalne materiały, dobrze korespondujące z jego duchem. Istniejące ściany wypiaskowano eksponując w pełni kamień, z którego zostały zbudowane. Proponuje się drewnianą dębową posadzkę, w której wzdłuż ścian korytarza rozmieszczono światła punktowe led, podświetlające szkło i znajdujące się za nim kurtyny. Dopelnienie klimatu wnętrza tworzą ekskluzywne siedziska i leżanki z czarnej skóry (np. z serii Barcelona Mies van der Rohe), a także elementy wystroju wnętrza typu bambusy doniczkowe, pojedyncze kamienie czy małe akcenty kolorystyczne – doniczkowe storczyki; zaaranżowane w poszczególnych gabinetach. Nie sposób nie wspomnieć o wielkiej figurze panny, która przechodzi z położonego kondygnację wyżej baru, tak, że widoczne są jej ginące w suficie nogi. Jej sylwetkę ujrzymy już z daleka, przechodząc z poczekalni do gabinetów zabiegowych.

SPA– zastosowane materiały i elementy wyposażenia wnętrza

Posadzka: drewniana, dąb olejowany

Ściany: istniejące (kamienne) piaskowane

korytarz – szklane ścianki na całą wysokość pomieszczenia (mocowane w posadzce i suficie, przesuwne podwójne szklane drzwi jako wejścia do gabinetów; białe nieprzezierne

- kurtyny jako druga warstwa zapewniająca prywatność w czasie zabiegów
- Sufit: gipsowo kartonowy, biały, podwieszany
- Rzeźba Panny: współczesna forma figuratywna wykonana z półprzezroczystego pomarańczowego akrylu, widoczna od pasa w dół
- Oświetlenie: światła punktowe i liniowe w suficie podwieszanym, dodatkowo w podłodze wzdłuż ścian szklanego korytarza punktowe światła led; specjalistyczne oświetlenie w gabinetach w zależności od zapotrzebowania
- Prysznic: w gabinecie masażu, odgradzony mlecznym/piaskowanym nieprzeziernym szkłem, posadzka pryszniców – bezprogowe brodziki z drewna teak lub kamienne.
- Meble: eleganckie czarne skórzane fotele i leżanki (np. z serii Barcelona Mies van der Rohe); specjalistyczne łóżka do zabiegów w zależności od zapotrzebowania; szafki do gabinetów wykonane z drewna jak dla posadzki (proste w formach)
- Okna/ Firany: białe półprzezroczyste firany

Pokój hotelowy

Układ funkcjonalny pokoju hotelowego wynika z jednej strony z potrzeby optycznego powiększenia pokoju - przy tradycyjnym układzie z wydzieloną łazienką umieszczoną w narożu pokojumiejsce które, zostaje na 'pokój właściwy' nie jest duże. Z drugiej strony jest to nasz swoisty dialog z renesansem, gdzie jak wiadomo, pokoje nie posiadały łazienek tylko miedziane stoły. Wprowadzony został układ pokoju z prysznicem, toaletą i szafą ukrytymi za szklaną ścianą w głębi pokoju; misowaty zlew na blacie (niczym niegdyś stojąca na stole cynowa misa) stał się częścią pokoju. Gdy zajdzie potrzeba istnieje możliwość wydzielenia przestrzeni przy zlewie półprzezroczystą zasłoną. Blat ten niewątpliwie jest bardzo funkcjonalny i może być wykorzystywany również do innych celów. Wykonany podobnie jak i cała szafka pod nim z białego, lakierowanego na wysoki połysk drewna/płyty mdf. Z tego samego materiału wykonane są: stolik przy fotelach, służący nie tylko jako blat odstawczy na magazyny, napoje, ale również do ewentualnej pracy (pisanie/przeglądanie storn WW na laptopie); rama lustra usytuowanego przy stoliku w osi łóżka. Dużych rozmiarów lustro ma za zadanie potęgować wrażenie przestrzeni pokoju, dodatkowo go doświetlać (odbijając światło z okien), eksponować poprzez odbicie duży żyrandol i bliki światła wprowadzając grę migoczących iskier z jednorodną fakturą ścian pokoju. W lustrze odbija się też łóżko usytuowane centralnie z nim w osi, zaakcentowane dodatkowo iluzorycznym materiałowym zagłówkiem, sprawiającym wrażenie większej przytulności w strefie przyłóżkowej (np. łóżko Philippe Starck'a NEOZ bed)

Pomiędzy wnękami okiennymi znajduje się zainstalowany na teleskopowym ramieniu nieodzowny telewizor, schowany w czasie nieużywania za zasłonami.

Wszystkie pokoje są powtarzalne (zaprojektowane o układzie prawym lub lewym, aby można łączyć pionowo sanitarno/servisowe z dwóch pokoi. Dodatkowo, zaprojektowane obniżenie sufitu w strefie wejściowej i nad węzłem sanitarnym pozwala na zainstalowanie w tych miejscach urządzeń klimatyzacyjnych oraz innych niezbędnych elementów serwisowych (tryskacze, czujki dymu, instalacje przyzywowe, alarmowe, otwierania drzwi itp.) Wprowadzenie na tej wysokości kłap rewizyjnych od strony korytarzy przypokojowych pozwoli na okresową obsługę wymienionych urządzeń bez konieczności zakłócania spokoju gości hotelowych.

Kolorystyka – stonowane barwy ścian delikatnie kontrastują z bielą mebli, podłogi i kurtyną umożliwiającą oddzielenie strefy łóżka od strefy toaletowej. Poszczególne pokoje uzyskują unikalny charakter poprzez prosty zabieg – malowanie ścian różnymi odcieniami kolorów – od pastelowych brązów, czerwieni do delikatnych zieleni. Z kolorystyką ścian korespondują dwa designerskie fotele (egg chair) stojące przy stoliku, pozostała kolorystyka wyposażenia pokoi jest powtarzalna i utrzymana w białym kolorze.

Pokój hotelowy – zastosowane materiały i elementy wyposażenia

Posadzka: drewniana, z jasnego bielonego drewna; posadzka prysznic/ wc/ szafy – płyty kamienne
 Ściany: kolorowe tynki ze współczesnym nadrukiem geometrycznym w pokojach hotelowych (kolor pokoju powiązany z nazwą pokoju np. pokój niebieski, zielony itp.)

Zabudowa węzła sanitarnego: szkło bezpieczne, mleczne nieprzeierne

Sufit: współczesny w formie sufit kasetonowy malowany na biało (przykład pokazany w części 2 tego opisu)

Oświetlenie główne: kryształowy żyrandol

Oświetlenie dopełniające/dedykowane – oprawy wbudowane w sufit podwieszony w kabinie WC, prysznicu i w szafie garderobianej, opcjonalnie światło kierunkowe przy lustrze i nad łóżkiem

Meble: białe łóżko z zagłówkiem (np. łóżko i szafki nocne Philippe Starck'a NEOZ bed), fotele przy lustrze (egg chair, Arne Jacobsen) utrzymane w kolorystyce pokoi, duże lustro w masywnej prostej ramie malowane na biało na wysoki połysk, szafka z blatem pośrodku pokoju – drewno lub płyta mdf malowana na biało na wysoki połysk, umywalka nablutowa owalna, bateria nablutowa powlekana białą refleksyjną powłoką; telewizor zainstalowany na mobilnym ramieniu teleskopowym (opcja schowany za zasłonami lub wysunięty przed łóżko, kąt obrotu 360 stopni)

Okna/zasłony: zasłony na ścianie z oknami pozwalające na całkowite zasłonięcie ściany, gęste, umożliwiające w razie potrzeby na całkowite odcięcie dopływu światła dziennego do pokoju; zasłona pomiędzy strefą łóżka a strefą toaletową – biała, delikatnie prześwitująca, lekka tkanina, nie zaburzająca przestrzeni pokoju.

